

svarende Fiskerihavne, som de trygt kunde ty ind i under Uvejrl. Jeg skal ikke nægte, at det ogsaa for mig staa saaledes, at der kunde være al Anledning til i første Række at søge at faa en Række Havne paa Jyllands Vestkyst. Det vilde sikkert derovre have en overordentlig stor Betydning for vore Fiskere, og jeg kan i saa Henseende udmærket godt følge det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), naar han atter har paataalt dette i Dag. Men her ere Forholdene noget anderledes, og deri maa jeg give det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) Ret. Her have vi liggende for os et Lovforslag, som i Virkeligheden er et Nødskrig fra den paagældende Egn Fiskere. Forholdene ere her saaledes, at de tidligere have haft en Havn, som under visse Forhold har været dem et udmærket Tilflugtssted. Havnen er imidlertid mere og mere sandet til, og nu er den saaledes — som det ærede Medlem for Fredensborg viste paa sit Fotografi, et Fotografi, som jeg for øvrigt ogsaa har liggende — at man kan spasere tørskoet hele Havnen igennem. En Havn uden Vand er ikke meget bevendt, og en Havn, der er saaledes dynget til med Sand, at overhovedet intet Fartøj kan komme ind i den, kan man ikke regne for en Havn. Nu er Kysten ved Gilleleje saaledes, at det ligesom ved Vestkysten ved visse Vinde kan være overordentlig vanskeligt at lande der, og det er hændt, at Fiskerne saavel der som ved Hornbæk have maattet søge til Helsingør for overhovedet at komme i Havn. Det er f. Eks sket under den orkanagtige Storm, som vi have haft i de sidste Dage, at Fiskere have søgt ind til Gilleleje, men ikke have kunnet komme ind der, og efter at have været lige ved at gaa under paa Grund af Stormen have maattet søge ind til Helsingør. Jeg mener, at naar det er saaledes, maa Staten have en Forpligtelse til at træde hjælpende til og til hurtigt at træde hjælpende til, og navnlig have vi denne Forpligtelse, naar vi se hen til, som det ærede Medlem for Fredensborg nævnte, hvad disse Mennesker der selv have udrettet for at skaffe sig et Tilflugtssted under daarlige Vejrforhold, eller naar de komme hjem fra deres Fisketure, som meget sjældent ere behagelige. For nogle faa Aar siden anskaffede de sig med store Bekostninger en Dampmuddermaskine med den Tanke, at den skulde kunne holde deres Havn aaben, ligesom de selv have slidt overordentlig meget for at hjælpe til i saa Henseende, men Sandet er

alligevel blevet ved at bunke sig op uden for deres Dør, og ikke en Gang ved Hjælp af de to Maskiner, som Staten har stillet til deres Raadighed, have de kunnet vedligeholde et nogenlunde ordentlig Indløb. Jeg tror derfor, man maa indrømme, at det har nyttet overordentlig lidt, hvad der baade fra Fiskernes og Statens Side er gjort der. Der har været kæmpet en overordentlig haard Kamp mod Sandet fra Fiskernes Side, de have vist megen Energi, men det har ikke hjulpet noget. Havnen er sandet til mere og mere. Disse Mennesker kunne ikke længere ved egen Hjælp faa et ordentligt Tilflugtssted, og hvad kunne vi da gøre? Ja, Staten kan ganske sikkert træde til og bevirke, at Forholdene i saa Henseende blive langt bedre end før. — Det kan — som nævnt af det ærede Medlem for Fredensborg — ikke nytte at begynde at mudre denne Havn op eller bygge en Havn uden om den nuværende som ikke gaar længere ud i Farvandet end den, de nu have. Vi maa længere ud, paa den Dybde, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal tillade mig at anbefale det ærede Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, at tage sig varmt af den og faa den bragt til Afgørelse saa hurtigt som muligt. Det er et rent Livsspørgsmaal for den ikke faatallige Befolkning, der lever oppe paa den paagældende Egn. Disse Mennesker, der have kæmpet den fortvivlede Kamp med Sandet gennem en Aarrække, have noget Krav paa, at vi herfra skulle vise, at det, de have gjort, fortjener Paaskønnelse, og at vi ere til Sinds at tage fat, naar de maa opgve Kampen. Jeg vil haabe, at det maa ske.

Der var en Udtalelse fra det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), som slog mig noget, og som jeg ikke er saa overordentlig glad ved. Det ærede Medlem talte om, at denne Havn burde indrettes saaledes, at den kunde være et Tilflugtssted under Isvintre. Denne Udtalelse er jeg ikke saa overordentlig glad ved. Jeg tror ikke, vi skulle komme ind paa dette Spørgsmaal, idet det ganske sikkert vilde fordyre Anlægget af Havnen deroppe i betydelig Grad, og som Følge deraf forhale Sagens Gennemførelse, hvilket jeg meget nødig vilde have skulde ske. Dertil kommer desuden, at hvis vi gik til dette, vilde den paagældende Havn ved Gilleleje blive en Konkurrent til Statens Havn ved Helsingør, og til at oprette en saadan Konkurrence finder jeg ingen Anledning. Der er sikkert ikke Spor af Grund til at gøre Havnen ved Gilleleje til en Tilflugtshavn under Is-